

som er udtalt i Betænkningen med Hensyn til en Anvendelse af besparede Beløb paa Understøttelser til Elever af Folkehøjskolen, at det er ekstraordinært, og at der ikke kan være Tale om i Almindelighed at fravige det Princip, at hvad der maatte blive besparet efter Kontoens lovlige Anvendelse, falder tilbage til Statskassen. — De Rægtelser, som foreslaas under Nr. 39 og 40, har jeg maattet være forberedt paa efter Afstemningen paa Finansloven. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 41 angaar med Hensyn til elektrisk Kampebelysning paa det fgl. Teater, kan jeg naturligvis ogsaa i Almindelighed erkende Rigtigheden af den Betragtning, der i Betænkningen gøres gældende, at Udgifter af en ny Art, Udgifter, som høre ind under ny Indretninger, noget virkelig nyt, som indføres, selv om det vedkommer Belysningskontoen, i Almindelighed maa begæres bevilget forud. Men selv om det i nærværende Tilfælde burde kunne være forudsat, har det ikke været forudsat, og Spørgsmaalet opstod paa en Tid, hvor der ikke var Tale om at begære Bevilling, men kun om at udsætte det, og naar saa derimod talte væsentlige Hensyn, de hygiejniske Hensyn, som det var mærkeligt ikke at afhjælpe, men udsætte de paagældende Personer, navnlig sceniske Kunstnere for disse Ulemper endnu et Aar, og naar dertil kom Brandsfarlighedshensynet, hævder jeg, at det var forfarligt at gøre denne Udgift, men det faar jo saa blive en senere Prøvelse undergivet. — Jeg beklager, at Udvalget ikke vil yde Forpagterne af de 2 Svov Akademi tilhørende Hovedgaarde den Nedsættelse i Forpagtningsafgiften, som fra Ministeriet er tænkt at være den sidste paa de gamle Forudsætninger, i Genhold til hvilke disse Forpagtere nu i en Nærrelse have haft en saadan Nedsættelse, som det vist nok vil være dem en meget uvelkommen Overraskelse, ikke at saa endnu denne Gang, i hvilke Henseender, det allerede var dem tilkendegivet af Ministeriet, at der ikke blev Spørgsmaal derom paa det gamle Grundlag udover dette Aar, saa det var virkelig altsaa for sidste Gang, og i saa Henseende taler Sammenstillingen netop med de Domæneforpagtere, der blev omtalt, for i alt Fald for en stor Del af Beløbet at indrømme det endnu denne Gang. — Derimod maa

jeg med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 60 erkende, at det stemmer med, hvad der blev besluttet paa Finansloven. Det har jeg altsaa ikke noget særligt at bemærke ved. Der er endnu kun med Hensyn til dette Museum til Belysning af den særlige Kultur i Herningegnen at bemærke, at jeg er ganske af samme Mening som den ærede Ordfører, at der kun kan være Tale om et Bidrag en Gang for alle, og ikke om en stadig varende Understøttelse til dette Museum, som maa fremmes ved de private Kræfter, som have sat det i Bevægelse.

Judenrigsministeren (Ingerslev):

Det er kun et enkelt Vædringsforslag, som jeg anser det for rigtig at sige et Par Ord om. De øvrige Vædringsforslag ere enten stillede eller tiltraadte af hele Udvalget, saa dem behøver jeg ikke at omtale, skønt jeg har Grund til at beklage et Par Rægtelser. Det Vædringsforslag, jeg ønsker at tale om, er Vædringsforslaget under Nr. 82, hvor man nægter 16,000 Kr. som Erstatning til Entreprenør G. Kirk af Harboøre for Tab af det af ham i Entreprise overtagne Arbejde ved Udgravningen af et nyt Udløb fra Ringkøbing Fjord. Den ærede Ordfører bemærkede, at det var af rent principielle Grunde, man nægtede dette Forslag. Jeg tror ikke, at man paa dette Punkt behøver at indtage en saa principiel Stilling, thi Forholdet her er virkelig et ganske særligt. Der vilde næppe have været Tale om, at nogen anden Entreprenør end netop denne vilde have meldt sig til det paagældende Arbejde, og jeg var derfor i sin Tid meget betænkelig ved at modtage Bevillingen. Jeg tror ogsaa at have udtalt her, at jeg tvivlede om, at man kunde saa nogen til at løbe den Risiko, som var forbunden med dette Arbejde, thi det var øjensynligt, at der var en betydelig Risiko derved. Det lykkes vedkommende med en ganske overordentlig Energi at fuldføre Arbejdet. Nu er Forholdet ingenlunde det, at man har søgt at dække hans Tab, det er langtfra Tilfældet, man vil kun give ham et Bidrag for noget at formindste det Tab, han har lidt ved den paagældende Entreprise, som han har gennemført med megen Energi, uagtet det afgjort i lang Tid saa ud, som det slet ikke skulde lykkes at komme til en Udgravning af dette